

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobce: **J. N.**, bytem X, adresa pro doručování: Y, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17.1.2014 č.j. X,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 5.11.2013, kterým bylo rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu žalobci podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno na základě posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 25.10.2013, podle kterého žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 10 %. V řízení o námitkách žalovaná požádala o vypracování posudku posudkového lékaře České správy sociálního zabezpečení. Dle tohoto posudku je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kap. XV. odd. B pol. 13a příl. k vyhl. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15 %.

Žalobce v žalobě uvádí, že v roce 2003 prodělal těžký úraz na motocyklu, při kterém utrpěl tříštivou zlomeninu pravé stehenní kosti pod kyčelním kloubem a poranění páteře. Po absolvování 3 operací stehenní kosti zůstala noha kratší. Kratší noha má za následek, že při sebemenší chůzi má bolesti a to hlavně v oblasti kyčelního kloubu a kloubu pravého kolene. Při úrazu došlo také k silnému odražení zad a z tohoto důvodu ho záda při chůzi bolí. Během následných let se bolesti zad a zlomeniny stupňují, při chůzi a změnách počasí, takže je nucen používat i berle. Tím, že má více namáhanou levou nohu, jelikož je teď podstatně delší, dochází k vybočení levého kolene a poškození kloubu, což u něho též vyvolává bolesti.

Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 17.3.2014 zjistil, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Posudková komise po posouzení jednotlivých lékařských zpráv a vlastního zjištění při jednání komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost. Rozhodující příčinou bylo funkční postižení pravé dolní končetiny po zlomenině kosti stehenní, stav po osteosyntéze v 06/2003, reosteosyntéze pro pakloub v 05/2004, odstranění kovového materiálu v 04/2007. Rozhodující zdravotní postižení odpovídalo zdravotnímu postižení uvedenému v kap. XV. (funkční poruchy postižení po úrazech, operacích), odd. B (postižení končetin), pol.13a (funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny), příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10 – 15 %. Horní hranici daného rozmezí 15 % zvolila komise se zřetelem závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti. Nehodnotí podle písm. b) nebo c) citované položky, protože klinický obraz neodpovídal zde uvedeným posudkovým kritériím. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. K žalobě doložená odborná vyšetření dokládaly zdravotní stav již dříve uvedený v podkladech a jeho trvání. Zdravotní stav žalobce považuje komise za ustálený na úrovni, který umožňuje vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení vlivem takové činnosti při dodržování pracovních omezení, tj. relativní šetření, vhodné klimatické podmínky, zátěž dle tolerance bolesti, pravidelné posilování postulárního svalstva, event. korekce délek dolních končetin dle doporučení odborného lékaře. Není vyloučena možnost rekvalifikace.

Městský soud v Praze přezkoumal dle ust. § 75 s.ř.s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ust. § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31.12.2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31.12.2009 platí, že zdravotní

stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

V projednávaném případě si Městský soud v Praze vyžádal posudek od Posudkové komise MPSV ČR v Praze, která zasedala v řádném složení včetně přisedícího odborného ortopeda. Při vypracování posudku vycházela komise z vyšetření žalobce při jednání komise a dále z lékařské dokumentace, na jejímž podkladě vyhodnotila vývoj zdravotního stavu žalobce a přihlédla i k nejnovějšímu odbornému nálezu z ortopedického vyšetření ze dne 18.9.2013. Zdravotní stav žalobce PK hodnotila za ustálený na úrovni, který umožňuje vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení vlivem takové činnosti při dodržování pracovních omezení. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy žalobcova onemocnění, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce není proto žádných pochyb.

Z výše uvedeného důvodu soud při rozhodování vyšel z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze a pokud podle tohoto posudku žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb., rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení shledal jako správné, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 o.s.ř. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 1, 2 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaná nemá ze zákona na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. dubna 2014

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně